

פנימי

ב"ה

ליוצא למלחמת בית דוד

החזיון

ימות המשיח, שבת פרשת ויצא | גיליון המישה-עשר

רבי דניאל

נ ק ו ד ת מ ל כ ו ת

"...ויתירה מזו - לאמיתתו של דבר אין צורך אפילו באמירה כלל (ואומר זה) אלא "מראה באצבעו" מאחר שכל הענינים גלויים! צריכים רק לפתוח את העיניים כדבעי, ומיד רואים בפועל איך שהכל מוכן, כולל גם שהכל מוכן לסעודת הלויתן ושור הבר ויין המשומר, וכבר ישנו ה"שולחן ערוך", ועד שאין צורך אפילו להתיישב אל השולחן, שכן יושבים כבר ליד השולחן... וצריכים רק לפתוח את העיניים ולפתוח את הפה ולאכול..."

משיחת ע"פ ויצא - ט' כסלו ה'תשנ"ב - דברי משיח ה'תשנ"ב ח"ב עמ' 34

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

תמימים יקרים!

לחיים! לחיים!

נמצאים אנו בזמן השיא - חודש כסלו. חודש השלישי, במקביל לחודש סיון השלישי מחודשי הקיץ.

חודש זה הוא זמן מתן [פנימיות] תורתנו - תורת החסידות.

והעיקר הנוגע אלינו: בחודש זה חל אחד החגים המיוחדים של דור השביעי.

מחודש כסלו הננו יכולים ומסוגלים וצריכים לשאוב כוחות ואמונה שלימה וטהורה בדבריו של מלכינו משיחנו שליט"א.

לאחר שבשמיני עצרת של שנת תשל"ח היה מעין קטרוג אצל כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

באירוע הבריאותי, והחסידים מכל

העולם התפללו אז לראותו שוב

לעין כל, התפרסם שכ"ק אדמו"ר

שליט"א אמר שיהיו בשמחה

ו(זה התוכן) שהחסידים יציירו

לעצמם שמי שיושב על הכיסא

נמצא שם!!! ואד"ש אמר את

השיחות מחדרו הק', ואעפ"כ,

הכינו את ההתוועדות עם כיסא

ושמעו את הרבי בשידור חי

מהחדר.

ועוד כמה סיפורים וענינים שביטאו

כיצד הרבי הוא מעל הטבע לגמרי ובראשם

ההקפדה הבלתי מובנת ועל-אנושית כאשר ממש

בעיצומו של האירוע דרש להמשיך את ההקפות

ואחרי זה עשה קידוש, ורק אח"כ הסכים לערב את

הרופאים בענין.

ראו פה במוחש דבר עיקרי ביותר שא"א להתעלם

ממנו. הרבי רוצה שהכל ימשיך כשגרה ואדרבה מתוך

שמחה ויצירתו בחוש הציור שהוא נמצא על הכיסא.

זאת אומרת, היה שם סוג של ניסיון. בר"ח כסלו

התגלה דבר עצום לעינינו בפשטות, שהרבי שולט

על הטבע!

חודש כסלו נקרא חודש הגאולה, והרבי מבאר בכ"מ

שהראש כולל את הכל. ובמילא, בנוגע אלינו היום,

אנו יכולים ללמוד מכך שבר"ח נמצאת התמצית של

כל הגאולות שבחודש זה - של אדמו"ר האמצעי

ואדמו"ר הזקן החג אשר 'פדה בשלום נפשי', וכן חג החנוכה, וקודם לזה י"ג כסלו היום בו פסק בית המשפט הפדרלי שהמלך שליט"א לא יבוא להעיד כי אין זה מכבודו, היום בו נגלה לעיני העמים בערכאות שלהם הכרה במציאות של אדם שהוא למעלה מאנשי הדור שיש לו סמכות עליונה שלראשים ושרי מדינות אחרים אין. ועל דרך מה שהיה במאסר אדה"ז.

עד כאן תמימים יקרים הם דברים המוכרים לכולכם, שמעתם אותם שוב ושוב ושוב ולכאורה 'אין כל חידוש בדברים הללו'. אבל שאלת השאלות צריכה להישאל על ידי כל אחד מאיתנו:

איך כל זה נוגע אלי, אלי, אלי... תמים! עכשיו! בתומכי תמימים...

אני חייל. אנחנו החיילים של דור השביעי.

רק בנו תלוי הדבר.

כשאנו יוצאים לעולם אנחנו

צריכים לכבוש אותו.

האם אנחנו קולטים במה

מדובר? אנחנו אחראים

להעביר למליוני יהודים

שחולפים לידינו את המסר

של בשורת הגאולה וזהות

הגואל, מתחיל בשיחה

קצרה המותאמת באופן

פנימי לכלי המקבל, ולאחר

מכן אנו ממשיכים את הקשר איתו

בקיום תורה ומצוות!

אנחנו חיילי בית דוד נפיץ את הבשורה לאלפי

ולמיליוני היהודים בעולם כולו, ללא חשש וללא

פקפוק או יאוש שחלילה וחס 'לא נצליח' במשימה...

לקחת את כל ה'כסלו' הזה ולהפוך אותו למנוע לעיקר

עבודתינו - החל בהכשרתנו בתוך הבסיס של חיילי

בית דוד - תומכי תמימים - בלימוד התורה נגלה

וחסידות ובעיקר שמירת כל הסדרים על כל פרטיהם

ומזה אפשר בפשטות להקרין את האמת גם החוצה.

וכל זה מתוך ביטחון עצום שהנה הנה הרבי מלך

המשיח שליט"א בא, וכבר בא.

'קרנו תרום בכבוד', קרן - זוהי קרנו של מלך המשיח.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

מדברי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בנושא התמודדות

טובה פעולה אחת...

והורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע הכ"מ, אשר לא באנחות הישועה, ולא היאוש ח"ו העצבות והחלישות - הדרך המוציאה מן המיצר ומובילה למרחב וצהר. ודרכנו ומטרתנו הוא הפועל במחשבה דיבור ומעשה. ובלשון הרב "שהלב יביא לראש, שיביא לפועל".

(אג"ק ח"ג, עמ' רמ)

עליה וירידה? - רגיל אצל החסידים...

זה עתה נתקבל מכתבו מד' אייר, וחבל אשר כנראה ממכתבו נפלה רוחו, ובודאי הוא מעצת היצר, כי כבר הורגלו כל עם ישראל בעליות וירידות במשך דברי הימים שלהם, ובפרט היראים בישראל, ובפרטי פרטיות עדת החסידים אשר מזמן לזמן היו להם כמה מכשולים והעלמות והסתרים. בכל זה הנה סוף כל סוף דידן נצח. וכדברי כ"ק רבינו הזקן, שהוא פעל ע"י המסירות נפש שלו שחסידים יצליחו...

(אג"ק ח"ד, עמ' רעא)

היאוש - מדרכי היצר - והעצה לזה

במענה על מכתבו ... היאוש תוקף אותו וכו'.

והנה מבואר בכמה מקומות אשר היאוש הוא אחד התחבולות והדרכים של היצר הרע להפיל את האדם ברשתו, ע"י ההסברה שכיון שלא יהי' בידו לנצח היצה"ר, ח"ו, הרי אין תכלית ותועלת במלחמה נגדו, ומובן שרעיון זה הוא אפיקורסות ר"ל היפך האמונה אשר השי"ת הוא בורא כל העולם והאדם בכללו, ולית אתר פנוי מני' ואמר לו בתורתו הק' בראתי יצה"ר בראתי לו תורה תבלין, אלא שכל האומר אין לי אלא תורה אפילו תורה אין לו, וכבר ידוע פסק רז"ל אשר ח"ו לא זכה, הרי ר"ל יכולה להיעשות לו סם מיתה.

לכן מוכרחת התפילה לפני אדון כל שהיא בקשת צרכי האדם, והצלת נפשו עאכו"כ, וכדי שתהא התפילה מקובלת, צריכה להיות בטהרה ובפירוש המילות עכ"פ...

וכשעשה את כל זה - אף כי כמנהג ישראל צ"ל בלי נדר - אזי לאט לאט תקל עליו המלחמה ומעט מעט יגרש את היצה"ר מגבולו...

(אג"ק ח"א, עמ' קג)

חבל על זמן הפלפול עם היצר

במענה על מכתבו מכ"ח תמוז, בו כותב שלאחר קבלת מכתבי נתעורר ועמד בהתעוררות כמה זמן בלימוד בתפלה ובהנהגה, אבל לאחר כך נחלש בזה ומאז הוא אצלו בדרך עלי' וירידה ובמילא היאוש מתגבר אצלו וכו'.

והנה כבר כתבתי לאיזה מהאברכים הנמצאים במצב כזה, אשר מלתם אמורה בכ"מ בספר תניא קדישא ומהם גם בפרק כ"ז ואילך, ובכלל, הנה מדת היאוש ובקשת נסים דוקא במלחמת היצר וכו' - אין זה אלא מפיתויי היצר והסתתו. וכמו בכל תכסיסי היצה"ר, הנה הדרך היותר מעולה היא שלא להיכנס מלכתחילה בשקו"ט עמו אלא להתחזק בשלשת העמודים תורה עבודה (וקיום המצוות בכלל -) גמ"ח בשופי ובמרץ, אז מובטחים אשר החשך מתמעט ונדחה, וחבל על הזמן שמבזבזים על הפלפול שבזה, וכשינצל ג"כ כח השפעתו על כאלו שהם צעירים ממנו לקרב גם אותם לעבודת ה' הנה תתרבה גם אצלו הסייעתא דשמיא.

(אג"ק ח"א עמ' שי)

זעת עולות

הגעתי, פתאום ראיתי דברים, דברים שלא ראיתי אותם אף פעם ראיתי נניח אנשים כותבים דברים, וזה אנשים תמימים, רואים את זה, והם מקבלים תשובות שאתה אומר: וואו זה לא אמיתי!! זה פשוט לא אמיתי אתה רואה דברים, אישה אחת אומרת לי שהיא כתבה על אחיין שלה, והיא אומרת תגיד לי - תראה לי איזה משהו שקשור לחתונה - וישר איך שאנחנו פותחים את האגרות קודש אני רואה שורה הראשונה בן 18 לחופה. זה דברים לא הגיוניים, וזה הדברים הקטנים, התגלגלו שם סיפורים מופלאים!! ומחצי שעה זה התארך לי ונשארתי שמה בדוכן עד ל1 בלילה.

עכשיו באמת, זה עושה קירוב אדיר, ומי שאומרים אני לא יצא לשליחות אני לא יצא למבצעים, וצריך לשכנע אותם להגיד להם את זה. זה מזיז דברים, זה מקרב אנשים, זה לא סתם. למה להיות אגואיסט שנשאר לעצמו בזאל אני ילמד לעצמי, תצאו, תפיצו קצת, יפוצו מעיינותיך חוצה, נכון?! צריך ללכת ולקרב אנשים ולא כל הזמן לחשוב על עצמך.

אז לכן כל אחד וכל בחור צריך להבין את הערך שלו, להבין כמה זה מיוחד לעשות עבודת שליחות.

והרבי שליט"א מלך המשיח אמר לעשות שליחות לקרב אנשים ובאמת הוא עושה את זה.

ובפשטות אכן כן כל אחד רואה דברים פלאיים בכל פעם שיש התוועדות הקרויה 'פינת החי', יש פה תמיד לאיזה בחור לספר סיפור מה שקרה לו היום במבצעים, ובדיוק הוא דיבר עם ההוא, ואז ההוא נזכר 20 שנה אחורה שסבתא שלו הדליקה נרות וכו' וכו'. ואז באמת הוא חוזר חזרה ליהדות.

ובאמת ככה בסופו של דבר בחור הולך מחלק כרטיסי משיח, תמיד טוב שיהיה, שיקח איתו כרטיסי משיח באוטובוס הוא מחלק דברים וזה יוצר גל, וזה מתרחב - בן-אדם מגיע לבית ואומר חב"דניק אחד הביא לי כרטיס משיח וזה תופס, ומתחילים לדבר על זה וזה עושה גל גדול שמגיע השמימה, ובאמת הקב"ה רואה כמה עם ישראל מחכה לגאולה שתגיע בעזרת השם אמן בקרוב ממש.

אז בעצם בא נוציא את העניין הזה לפועל, בואו נעשה הקהלת קהילות, להפיץ, להפיץ תורת משיח, לחלק קונטרסים בצמתים!! לא להפסיק לכרטס אוטובוסים עד שמורידים אותך בכח ובאזיקים. בכל הכח! יחי המלך!

מתוך דברים שנאמרו ב'באנקעט' כינוס השלוחים ביישיבתנו אחרי שכולם עכשיו דיברו איתכם וסיפרו את 'סיפורה של השליחות' וחשיבות השליחות, ביקשו ממני לדבר על 'מעלת השליחות' עבורנו התמימים ממבט ראייה שלי הקטן... לבוא לדבר על כמה זה באמת חשוב שבחורים באמת יצאו לשליחות. בחורים לא מעריכים את זה מספיק יש כאלה שאומרים תן לי להישאר קצת ... בחורים צריכים להבין שזה מעלה גבוהה שגם הם מקריבים מעצמם הרבה, וגם זה - בכל זאת - זה לא דבר מובן ללכת לתל-אביב כזה ואשכנזי כזה מתנשא, ולהגיד לו סליחה אדוני אתה רוצה כרטיס משיח ותפילת הדרך? והוא עונה לך "לא תודה יש לי ווייז" זה לא מובן מאליו.

זה באמת הקרבה, בחורים הולכים שעות בשמש ...

תחשבו על בחור ששעות הולך בשמש עם

2-3 בחורים על הגב ושואלים אותו למה

את"ה לא מביא כסף למונית? ... צריך

להבין בחורים הולכים ועושים הקרבה

במקום להישאר בפנימיה בכיף שלהם

בלי נקיפות מצפון על זה שהם לא

נמצאים בזאל ובלי שיחפרו להם

והם באמת הולכים לעשות מבצעים

ואומרים לו, אתה הולך לקניות קח

איתך תפילין שתקרב עוד יהודי צריך

להבין שזה עושה, זה עושה דברים...

אני באתי ממקום שלא עושים בו מבצעים,

ושזה לא מודגש, וצריך להבין שזה מקרב הרבה

אנשים כי יש אנשים שלא שמעו על שום דבר והדבר היחיד

שהם מכירים על משיח הם יודעים שזה כיכר, וחושף מזה הם

לא שמעו שום דבר על משיח.

ולא, הם לא יודעים, ובאים ומסבירים להם על המשיח, ועל

כל הגאולה שצריכה לבוא ומסבירים להם על הרבי שליט"א

מלך המשיח, וזה באמת מחזק ואתה הרי חיכית להביא את

הגאולה השלימה...

ובוא לא נזכיר בחורים על מה שהולך ביום שישי, בואו לא

נזכיר שמות, מענדי למשל, וכל פעם שניאור צריך לחפור

לו לקחת אותו למבצעים והוא יש לו את הזמן הפנוי שלו

וחושב ותיכנן לעשות כמה דברים. באמת. צריך לשכנע

אותם לצאת.

הפעם הראשונה שיצאתי לשליחות, יצאתי כמובן בימי שישי,

אבל באמת הפעם הראשונה כמו שצריך זה היה שאמרו לי

בא להילולא של הרב חיים חורי בבאר שבע ותבוא לעשות

מבצעים באגרות קודש, אני אמרתי טוב אני יבוא חצי שעה,

נהיה קצת ונקפוץ ככה לבית וזה ככה 'בקטנה'.

דעם רבי'ס שפראך

/ יו"ד כסלו, ה'תשמ"ט

חודש כסלו - להתוועד בכל יום!

א) בהתאם צו דעם אז כסלו איז א "חסיד'ישער חודש" - איז פאסיק,

א) בהתאם לזה שכסלו הוא "חודש חסידי" אז מתאים,

אז דאס זאל זיך אויסדריקן אין דעם, אז במשך דעם חודש זאל מען מאכן חסידי'שע פארברענגען'ס בכל מקום ומקום,

שזה יתבטא בזה, שבמשך החודש יעשו התוועדויות חסידיות בכל מקום ומקום,

סיי פאר אנשים סיי פאר נשים (כמובן, באזונדער) און כדאי אויך מצרף זיין טף, קינדער.

גם לאנשים גם לנשים (בהפרדה, כמובן) וכדאי גם לצרף טף, ילדים.

און בא די פארברענגענס זאל מען רעדן דברי תורה,

ובהתוועדויות האלה שידברו דברי תורה,

און מעורר זיין אויף מוסיף זיין אין לימוד התורה, נגלה און חסידות,

ועוררו להוסיף בלימוד התורה, נגלה וחסידות,

און הפצת היהדות והפצת המעינות חוצה.

והפצת היהדות והפצת המעינות חוצה.

ובמיוחד - זאלן די פארברענגענס פארקומען אין די חסידי'שע ימים טובים פון דעם חודש

ובמיוחד - שההתוועדויות יתקיימו בימים טובים החסידיים של החודש

[אע"פ וואס כל יום זמנו הוא - מ'דארף ניט האבן א טעם מיוחד אויף מאכן אזא פארברענגען, ווארום "טוב לב משתה תמיד",

[אע"פ שבכל יום זמנו הוא - לא צריך להיות טעם מיוחד לעשות התוועדות כזאת, היות ש"טוב לב משתה תמיד",

ועאכו"כ לויט די שיחות פון

כ"ק מו"ח אדמו"ר וועגן דעם געוואלדיקען אויפטו פון אזא פארברענגען.

ועאכו"כ על פי השיחות של כ"ק מו"ח אדמו"ר אודות החידוש הנפלא של התוועדות כזאת.

אנהויבנדיק פון דעם פארברענגען אין יו"ד כסלו,

החל מהתוועדות זו ביו"ד כסלו.

און דערנאך [= ולאחרי זה] - זאל מען דאס ממשיך זיין [= שימשיכו את זה] במשך יום זה, בכל מקום וחוג לפי ענינו.

און דערנאך - אויך ממשיך זיין בזה במוצאי שבת (נאך הבדלה),

ולאחרי זה - גם להמשיך בזה במוצאי שבת (לאחרי הבדלה), סעודתא דדוד מלכא משיחא, וביום ראשון (י"א כסלו).

ועד"ז אויך - אין די קומענדיקע טעג,

ועד"ז גם - בימים הבאים,

וועלכע ווערן געבענטש פון דעם שבת יו"ד כסלו,

שהם מתברכים משבת זו יו"ד כסלו,

און זיינען ימי הכנה צו י"ט כסלו: והם ימי הכנה לי"ט כסלו: יום שני (י"ב כסלו), יום שלישי שהוכפל בו כי טוב (י"ג כסלו), יום רביעי (י"ד כסלו).

ועאכו"כ ביום חמישי - חמשה עשר בכסלו ווען [=כש] קיימא סיהרא באשלמותא, סיהרא פון דעם גאנצן [=של כל ה] חודש,

כולל אויך די שלימות פון אידן (שדומין ומונין ללבנה),

כולל גם השלימות של יהודים (שדומין ומונין ללבנה),

וביום שישי (ט"ז כסלו),

וואס ער איז אויך דער ערב והכנה צו דער שבת וועלכער בענטש י"ט כסלו,

שהוא גם ערב והכנה לשבת שמברך את י"ט כסלו,

ועאכו"כ אין דעם שבת טו"ב כסלו, אליין,

ועאכו"כ בשבת טו"ב כסלו בעצמה.

און אין דעם [=וב] יום ראשון לאחרי זה - ח"י כסלו, ערב והכנה צו [=ל] י"ט כסלו.

ביי - דעם גרעסטן פארברענגען אין דעם טאג פון י"ט כסלו, ראש השנה לחסידות.

עד - ההתוועדות הגדולה ביום י"ט כסלו, ראש השנה לחסידות.

און אלס [=ובתור] פעולה נמשכת - אויך אין די [=גם ב] ימים שלאחרי זה,

ובפרט אין די ימי חנוכה (מיט וועלכע עס ענדיקט זיך ונחתם חודש כסלו).

ובפרט בימי חנוכה (בהם נגמר ונחתם חודש כסלו).

(ב) בכל יום פון חודש כסלו זאל

יעדערער פון אנשים נשים וטף לערנען (ומה טוב - ברבים, בעת די התוועדויות הנ"ל וכיו"ב)

(ב) בכל יום של חודש כסלו שכל אחד ואחד מאנשים נשים וטף ילמדו (ומה טוב - ברבים, בעת ההתוועדויות הנ"ל וכיו"ב)

אן ענין (נוסף) אין [=ב] תורה החסידות, מתורתם פון [=של] כל אחד פון [=מ] רבותינו נשיאנו

[סיי פון יעדערן באזונדער, און סיי ווי זיי זיינען אלע פארבונדן און א המשך זה לזה],

[גם מכל אחד בנפרד, וגם כמו שהם קשורים והמשך זה לזה],

ומה טוב - אז בכל יום זאל מען מוסיף זיין אין דעם לימוד, סיי בכמות און סיי באיכות.

ומה טוב - שבכל יום יוסיפו בלימוד, גם בכמות וגם באיכות.

(משיחת ש"פ ויצא, מוגה)

החזיון

/ סיפורו של 'תמים'

חלק שני, פרק ד (טו)

מוצאי צום גדליה 1 בלילה

אמפייר פינת אלבני ליד Koshertown Supermarket.

יוסי זר, חיים בכר ומוישי אייזנבך.

ישובים על באקסים עם סיגריות ופחיות ומפטטים. מפעם לפעם נשמעת איזו אנחה, פה ושם חלקיקי פרצי צחוק מלווים באיזו קריאה חסידית-עממית "יחי המלך שיחקת אותה..."

הם מתאכסנים בדירה שנשכרה עם עוד כחמש עשרה חברה, אך הדירה נעולה כעת ואין להם מפתח. איש מהחברה לא נמצא עדיין בדירה. אז הם יושבים ומפטטים.

"אתה יודע מה אני מרגיש? שהתשרי הזה השנה לא משהו. לפני שנתיים היה אש. השנה החברה כולם רדומים. אפילו התקיעות לא הצליחו לבעל תוקע הזה. לא שמעתי כלום", אמר מוישי אייזנבך, "איך אתה מדבר על התקיעות... קצת כבוד... מה זה משנה איך זה היה, בין כך הרבי הוא הבעל-תוקע..." ענה חיים בכר הג'נג'. "נו, באמת חיים נסחפת... 'הרבי תוקע בשופר'...? הצחקת אותי, קצת שכל בקודקוד מותר שיהיה לך", הגיב יוסי זר בזחיות, "אז למה אתה עם כיפה יחי", שאל חיים, "כי יש גיל כזה שאתה צריך את החברה, אז אני בחברה הזו, ואני עוד לא עשיתי עד היום דברים משמעותיים נגד, נראה איך החיים יובילו אותי..."

הם לא שמו לב כי מאחוריהם הופיע באיטיות המשפיע ר' זעליג עם המשב"ק ישראל כהן... כשהוא ממש היה לידם הם ניסו להתיישב בצורה מכובדת יותר... "ערב טוב הרב", ניסה חיים בכר לשוות אווירה, "שלושת ה'קדוש קדוש קדוש' יושבים פה", פלט ר' זעליג לעברם בחיוך-כאוב...

"מה?...?", הפטיר בתמיהה מוישי אייזנבך... "אה, זה משהו מהתפילה בצום גדליה", אמר ר' זעליג כשהוא מנסה לתהות על קנקנם, אך שם לב כי הבדיחה לא הובנה.

"תגיד הרב, פתח יוסי זר בנימת לעג-חוצפני-מחוייך "למה אנחנו צריכים כל כך לצום, כל פעם צום צום, מה כל כך הרבה חטאנו?... "אני שואל אחרת", הגיב מיד ר' זעליג, "איך אפשר כל כך הרבה לאכול... מה קרה נחים קצת..."

חיים בכר הרהר בחיוך "ר' זעליג באמת חכם, הוא יודע שעם יוסי זר לא מתחילים דיונים כאלה..."

"מאיפה הרב מגיע עכשיו... היתה עכשיו התוועדות?...?" שאל מוישי אייזנבך ביראת כבוד "זה היה התוועדות-אוכל, יותר אוכל פחות התוועדות..." "אה, אז גם רבנים עושים מה שאנחנו עושים אוכלים, שותים ומעשנים", המשיך יוסי זר להתריס... ישראל כהן לא התאפק, 'צוציק תרגע ומהר'... אבל ר' זעליג 'זרם' "חשבתי שאתה צוחק רק על משפיעים צעירים כמו שרוליק, אני רואה שאתה לא פוסח גם על מזדקנים כמוני..."

"אתה טועה כבוד הרב... דווקא על שרוליק שיניתי דעתי... הרב שרוליק מגיע אל אבא שלי בהדסה עין כרם פעמיים בשבוע אחרי הניתוח בגב. אף פעם לא ידעתי זאת עד שראיתי זאת בעיני, אמרתי אני מסיר את הכובע בפני הרב שרוליק... באמת משקיע". "אז בקיצור מי שאתך אתה בעדו, ומי שלא - אתה נגדו...", פלט ר' זעליג בחיוך והחל ללכת.

"הרב... הרב..." פנה מוישי אייזנבך "יש מצב שהרב עושה לנו איזה התוועדות... אנחנו בדירה עשרים חברה, כולם ירצו לשמוע את הרב..." "ר' זעליג עמוס... תבואו להתוועדויות כמו כולם ב770... אתם מיוחסים?... ענה ישראל כהן, אך ר' זעליג

חכך בדעתו וענה: "כן... כן אני יבוא תקבע איתי מתי...".

ו' תשרי. 9 בערב

בבית של מולי דוידסון בפרזידנט... צהלה ושמחה. הבית שהיה שמור עד אז לאירועי יוקרה של תורמים ואנשי עסקים, נהפך בתשרי הראשון של מולי דוידסון כתמים מן המניין, לבית מארח לתמימי עיבל. זה אומר בלגן, לכלוך, תמימים, צעקות ומהפכות.

בהתחלה היה קשה לאמא של מולי להתרגל לכך, אך היא ידעה שבנה מולי ניצל בזכות זה, ומה היא לא תעשה בשבילו. אפילו הסתימות בשירותים שהפכו לקבע, כבר לא נגעו לה... חוץ מ...

דגלי משיח - - -

"yellow rag" [-סמרטוט צהוב] כינתה בבוז-ממורמר את הדגל... [רח"ל. מערכת החייל]. כאשר אלכס לנסקי נכנס עם בנה מולי לסעודת יום שני של ראש השנה עם דגל רב-מימדים, היא כמעט הפילה את סט הצלחות שהיו בידיה, אחר הסעודה ר' זעליג ניסה להרגיעה באומרו 'הדגלים הם מסייעים לחוש את הזהות. זה דור שזקוק לחיזוק להצביע על המהות שלו, לכן הם מגלים את המהות שלהם בדגל הזה. אצל הרעבע גם בתהלוכת ל"ג בעומר יש דגלים". היא קיבלה, למרות שלא סברה...

התוועדות.

חמשה שולחנות צפופים. הידידים והמשפחה בשולחן אחד, והתמימים יושבים ועומדים סביב ארבעה נוספים. באקסים, ברזלים וספסלים הכל נדחס לסלון המרווח. שמעה של התוועדות 'עיבלניקית' בפרזידנט אצל משפחת דוידסון הביא המון תמימים. השמועה אמרה שגם ר' זעליג וגם ר' יודל וגם ר' זלמן עומדים להתוועד ביחד עם...

שרוליק הילמן המשפיע החדש!

'יהיה מעניין!'

כבר בשמונה וחצי הבית החל להתמלא.

המשפיע ר' זלמן הגיע ראשון, הוא פתח בסיפורים על הרבצ'ן חנה, אותם שמע מה'באלעבאסטע' אמו של מולי דוידסון שזכתה כילדה להכירה. אחת האמרות ששמעה ממנה 'התמימים של בני לא פחות מהתמימים שהיו ברוסיה'...

הנושא: תשרי תש"נ כקביעות שנה זו. החלוקות,

הפארברענגען הנדיר ביום ראשון של ראש השנה, והשיחה הארוכה שנאמרה בו על הביטול של אי תקיעת שופר. "בכלל כל השיחות היו בבחינת 'האזינו השמים' קרובים לשמים, רק תשובה עילאה, ובראש הכל ה'מכתב כללי' של ו' תשרי על הנהגה חדשה באופן ניסי!" סיפורים, אמרות, והמעשה בפועל: מ'דארף דערהויבן זיך'... אנו כמו בשנת ניסים.

לייבוש קופרמן היה מאושר. 'פאראנצ'ס' מסביב, 'עיבל' בתפארתה כאשר הצוות הוותיק במרכז ועשרות-עשרות תמימים מהישיבה ומחוצה לה מצטופפים, כולל אנ"ש 'חשובים' מ'השכונה'.

בתוך כל ההמולה הזו פתח לפתע מישו את פיו... "הרב, לדבר זה קל, לא עולה כסף ולא להתאמץ, מתייחסים רק לנכבדים, אך מזלזלים באחרים... לא כולם קרובים לשמים. ולא כולם תשובה עילאה. צריך לדבר לעם" הוא שתק לרגע והמשיך בחיוך-עוקצני-זחוח "יש גם 'ערסים' בקהל צריך להתחשב בהם ולדבר אליהם".

בתחילה לייבוש לא זיהה את הקול, אולם מיד כשהסתובב נדהם:

"יוסי זר? חצוף מחוצף! הוא מבזה את המעמד? אין לו כללים בכלל? ... 'ערסים'? איזו שפה נמוכה! פה של 'תמים'?" לייבוש לא התאפק הוא הצטופף והתקדם לעבר מקומו של יוסי זר ודרך ישראל כהן החל לדוחפו.

"למה? כי סבא שלי לא היה בלולובויטש" [בחקיקי נלעג להגייה הליובאוויטשאית], קרא אליו זר בקולנות כשהוא מלהיט את חיים בכר.

ר' זעליג הביט במחזה והיה נדמה כי הוא 'מתפוצץ'. לרגע הוא ראה את מולי דוידסון ונרתע מלהגיב "הנה גם הוא שנה שעברה היה הרבה-הרבה-יותר נמוך וגרוע, והנה דווקא השיטה של ר' יודל קירבה אותו..."

במוחו עברה סיטואציה שהיתה באחת ההתוועדויות של ר' מענדל ע"ה, כאשר אחד מאנ"ש ששלחו את בנו מהישיבה נכנס להתוועדות י"ט כסלו המרכזית והחל להשפיל ולבזות את הצוות על כך שלא מתעניינים בבחורים עם קשיים ורק רוצים את הטובים. כמה מהצוות ניסו להגיב אך ר' מענדל חייך ושתק.

אבל ר' זעליג בער. לשתוק זה טוב להורים של תלמידים, אבל עכשיו זה חינוך.

הוא שתק ושתק ושתק והמשיך להתבונן, במחשבותיו של ר' זעליג - מולי דוידסון, יוסי זר, חיים בכר ומוישי אייזנבך אינם עשויים מאותו חומר. כל אחד מהם הגיע למקומו הנוכחי ממקום אחר ממצב אחר ועם אישיות שונה. "כנגד ארבעה נשמות בגופים דיברה תורת הנפש" הרהר ר' זעליג באחת התובנות העמוקות שהתחברו לו במרוצת השנים. הוא הגיע לזה דווקא מתוך 'מאמרים-קונטרסים' של כ"ק אדמו"ר מוהריי"צ שכותב זאת בכמה אופנים (הערת המערכת: אולי הכוונה גם לד"ה 'מחה תמחה' תרפ"ו ועוד).

< האינטלקטואל

הוא חכם, מושחז, יודע הכל, יודע את ריבונו ומכוון כל מיני כוונות. תאוות זה לא הצד החזק שלו, אבל הוא לא בוחל. שכל מאתגר אותו, והנסיונות שלו זה בעקבות יניקה ממקורות חיצוניים שהסביבה החדירה בו. וכך הלכלוך חודר לנפשו לאט לאט. הוא לא הגיע לרפש בגלל כאב, אלא פשוט נחשף אליו בכל מיני סיבובים של החיים והיה מספיק חכם כדי להחליט שהוא רוצה לבדוק לבד ולא לסמוך על מה שאבא וסבא סיפרו לו. בדרך כלל הבן הזה הוא גם לא 'טיפוס חברה', החברה פחות מנהלת אותו, הוא בטוח שהוא הרבה יותר נעלה ממנה.

< המטומטם

מה לעשות שהוא טיפש. ללמוד לא הצליח, את מקומו בחברה קנה בבדיחות זולות ובמעשי קונדס נועזים. רק הוא העיז להגיד מילים שאין מי שיעיז להעלות על דל השפתיים, חוצפה ילדותית וטיפשות משמשים בערבוביה. רק הוא העיז לטפס מעל הגדר כמו גבר. היום הוא ממשיך כך, ואת מקומו החברתי הוא משמר באמצעות יחודיות זולה. המשמעות לחייו, חוץ מחברה, הם תאוות.

< הפצוע המאמין

משפחה עם סיפור, קשיים מבית ומבחוץ, מלמד שהשפיל אותו בכיתות הנמוכות, גירושין כואבים ומייסרים בנערותו שהרסו\פצעו\התעללו עד דכדוכה של נפש. יודע את האמת וכואב אותה, מאמין באלוקיו, אבל החיים חסמו בו כמה מקומות,

פתחו בו כמה מקומות אחרים, וככה הוא, מאמין בכח, בחומרנות, וזוהי תכלית חייו לדעתו. אל הרפש הוא הגיע בגלל כאב, כי לא מצא נחמה במקום אחר. חברה היא הדלק שלו, מעניקה לו את המשמעות. לכן הוא ידחוף את עצמו לצמרת.

< שאינו יודע

אותו אחד שבאמת-באמת לא אשם במצבו. הורים\משפחה\חברים החליטו הכל בשבילו בצעירותו. אחד כזה שהוא באמת בבחינת 'מה יעשה הבן ולא יחטא'. מסוג האנשים שהמושג החסידי העמוק 'נורא עלילה על בני אדם' לא פסח עליו בכל שלבי ההתבגרות. הוא גם לא ניחן במתנות שמים של לב מבין ומוח משכיל וכך הוא מנסה 'להדביק את הפער' במה שיותר נראה לו קל, והוא ללכת בשולי החברה.

אך בכל אחד מהם יש את ה'אחד' שצריך לגלות בכל פרטיו.

(באחת משיבות הצוות כשר' זעליג פרס את משנתו, ראש הישיבה ר' יודל פלט בכבוד ראש את אחת ההגדרות המופשטות "זה כנראה מכוון כנגד אבי"ע ונרנ"ח"... והוסיף: "יש גם 'הבן החמישי' נשמה גבוהה מאד מאד שנפלה למטה בלי קשר לכל חישוב שכלי כזה או אחר, ואנו זכינו

לקבלו")

אולי מתוך המחשבות הללו הוא 'קיטלג' את יוסי זר, והחליט שכן צריך לדבר:

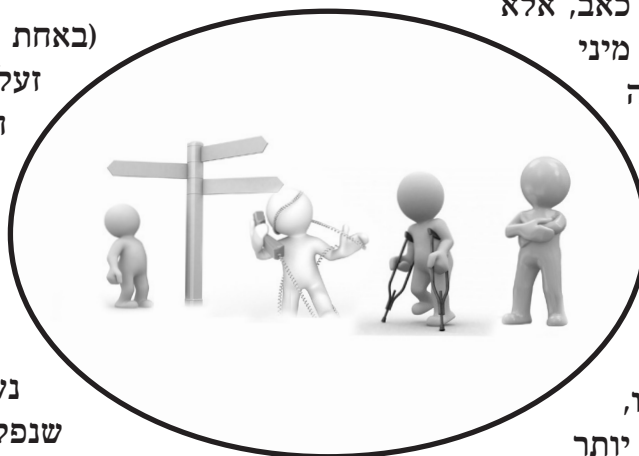
"ויו, אתה יודע מי היה ה'ערס' הראשון בעולם?"...

בבת אחת נוצרה תבערה-התעניינותית בעשרות התמימים. איש לא צחק ולא דיבר... העינים כולם נעו בין ר' זעליג ליוסי זר. "ר' זעליג לובש את סינר המנתח ומכניס ידיו לפצע!" הרהר יענקי הניג.

חיים בכר ומוישי אייזנבך הציצו בפחד על יוסי, 'המנהיג' הבלתי רשמי של הקבוצה הלזו. אך כנראה גם הגדול שבגדולים בסיטואציה כזו מול ר' זעליג אהוד התמימים ישב 'משותק-מושק'.

"ויו, אומרים שאתה תלמיד חכם קטן, אז תפגין קצת ידע במקורות תורת הערסים..."

"ה'ערש' הראשון כתוב מפורש בתורה, זה היה עוג

מלך הבשן 'הנה ערשו ערש ברזל'..."

כולם חייכו בקול. אפילו המשפיע ר' זלמן!...

אך ר' זעליג לא חייך והמשיך כשהוא מהורהר ורציני:

"יוס'לה, שמעת פעם על אדם מבוגר שישן עדיין בעריסת-תינוק? העוג מלך הבשן הזה היה עם השרירים הכי חזקים, עם השפה הכי בוטה, עם החוצפה הכי חזקה, ידע והכיר את כולם, כל ה'סיפורי חסידים' שהיו מספרים בהתוועדויות על נח, על מתושלח, על אברהם, על יצחק ועל יעקב, הכל הוא ידע. הוא אפילו היה בבר מצוה של יצחק אבינו! מי ידמה לו ומי ישווה לו. אין מי שיחדש לו כלום, אבל מה?"

הוא נשאר תינוק בעריסה ממולא בתאוות נגישות ובמשחקי חברים, עד אותו יום שמשה רבינו החליט עד כאן!"

ר' זעליג נתן דפיקה על השולחן בכל כוחו וזעק:

"משה רבינו אמר לעוג - עוג'לה: כל זמן שאתה מפטפט עם עצמך ועם חברים - נכבד אותך ונקשיב לך, אבל כאשר עוג ניסה למנוע מיהודים לקיים את רצון ה'... הסתיים תפקידו."

"אתה מבין 'ויו'... אפשר לדעת הכל ולהיות הכל, אך בעצם להישאר תינוק חסר אחריות שלא מוכן להתעמת עם האמת האלוקית! בכל בעיה היה עוג מלך הבשן רץ לעריסה שלו להתעלם מהבעיות, הוא רק יודע לעשות שרירים בפני ה'חברה' ולהמשיך להתרברב - 'אני אמחץ את יצחק באצבעי'..."

ר' זלמן ישב והקשיב. הוא שמח שר' זעליג כאן. ובכלל, "לחדור לסוג בחורים כמו יוסי זר, זה רק ר' זעליג". ולייבוש ביחד עם יענקי הניג קרנו מאושר! "ר' זעליג גאון הנפשות... איך הוא עשה לו 'גיטע' לחצוף הזה!"

רק שנים לא היו שותפים ל'טקס החניכה' של יוסי זר. שנים שכמעט לא דומים בכלום, ובעצם לא הכירו כלל מעולם, אך ההשגחה האלוקית הפרטנית-הנצחית-המדוקדקת באופן של 'התלבשות', על סניפי 'תומכי תמימים' שבכל אתר - חיברה ביניהם.

שרוליק הילמן, המשפיע הצעיר, וראש הישיבה ר' יודל.

שניהם לא היו 'מרוצים'. כל אחד מתוך העולם שלו.

שרוליק הילמן כבר יצר חיבור די טרי אך עם פתח מעמיק לעולמו של יוסי זר. באותם ימים שהגיע אליו לבית הרפואה לבקר את אביו בקביעות, היה נדמה לו כי הוא אינו 'אפיקורס' חלילה ולא 'להכעיס', הוא בסך הכל מהסוג השלישי ב'תורת ארבעת הנפשות האבודות' של ר' זעליג. אחד הרגעים שהוכיחו זאת היתה שיחה-פתוחה כאשר יוסי ישב איתו במרפסת בית הרפואה ושיתף אותו ברגע כאוב. "באמצע הניתוח של אבא יצא אחד הרופאים בבהלה וחזר עם כמה רופאים נוספים במהירות. ישבתי בחוץ ואמרתי לעצמי בקול 'רעבע... רעבע... אם הצלחת להחזיר את אבא בתשובה, אני בטוח שתצליח לרפא אותו...'". יוסי זר סיפר לשרוליק הילמן כי שלושת אחיו הגדולים התחילו כולם בישיבות, אך... עזבו... ממש בגיל, "הם מתקשרים אליי ולועגים לי שאני ממשיך... כל יום שאני בישיבה אני במאבק לנסות לעקוף אותם ולהראות שאני כן אולי יוכל להתקרב לאמת..." אפילו שרוליק חש דמעה על התמודדות מסוג כזה. "המורה בכיתה ח' הוציא אותי מהכיתה כבר ביום השני לתחילת הלימודים ואמר למנהל שהוא לא מוכן לקבל התקף לב מ'זר' רביעי בכיתתו... אני הגעתי אז אחרי שלמדתי שיעורים פרטיים ואפילו הייתי בקעמפ חסידי כל החופש, רציתי בכתה ח' לעשות הכנה לישיבה בצורה טובה... וכבר ביום השני המורה כך אמר עלי..." רגע אחד יוסי זר גמגם כמעט בבכי כאשר סיפר כי לאחר הבר-מצוה הגיע אליו בפורים 'אחד האשכנזים בכיתה' והביא לו דף בו כתוב 'מחה תמחה את העמלק של יוסי זר' "הוא... אפילו לא חשב שזה פוגע... הוא כמעט היה בטוח שהוא עושה עלי 'מבצעים'..." - - -

עכשיו שרוליק ניסה להגניב מבט ליוסי, לנסות אולי לומר לו 'לחיים' בסתר מול כל העליהום עליו. אך יוסי ישב מכונס בעצמו כשהוא מנסה להצטרף לניגון 'האחים מסלאוויטא' שנשמע בהתרגשות אדירה מפי כל.

"לחיים... לחיים תמימים..." נשמע קול צרוד-דקיק, 'ששששש', ניסה לייבוש להשתיק את כולם. ר' יודל התחיל לדבר תוך כדי הדי הניגון.

"המשפיע ר' זלמן דיבר על המכתב כללי שכל אחד צריך לעשות נס בנפשו ולהיות יהודי ניסי... מ'איז ניט משים לב על דבר פלא... הרי הרעבע [בתחילה אמר 'הרעבע' ואח"כ הוסיף 'דער רבי זאל גיזונט זיין'] חילק את המאמר 'ושאבתם מים'

בו' תשרי לכל אחד ואחד אנשים נשים וטף, עברו אז אלפים ממש כמות בלתי רגילה, כולם עברו במהירות אחרי ה'אוהל', היה שם תמים אחד לא 'צדיק הכי גדול'... שעבר והמעטפה כמעט נפלה על הרצפה מרוב הבהילות, הרעבע הביט בו רגע אחד בלבד וחיך כיצד התמים תפס ברגע האחרון את המעטפה... אותו תמים נהיה בעל תשובה! אן אמתער חסידישער בחור."

ר' יודל התרגש:

"ער איז בפשטות גיווארען א בעל תשובה! שמעתי שסיפרו אז שהתמים הזה אמר "אף פעם לא התייחסו אלי... חוץ מהרעבע"!!... איך הרעבע החזיר אותו אליו? הוא נתן לו מאמר חסידות עמוק של הצמח צדק? לעקאח? שטר לצדקה? זה לא מספיק. זה הרי 'מקיף'... כשפתחו את המאמר כולם התפלאו, בתוך המאמר היה 'מכתב כללי' מתאריך של אותו יום! על העבודה החדשה של תש"נ! זה היה האויפטו! הרבי חילק 'כלי' של 'מאמר ושאלתם מים תרכ"א' ובתוכו היה האור - 'מכתב כללי' של הנשיא שכל אחד צריך לעשות נס בנפשו!... זה היה הרעצעפט לשנות הנוני"ם..."

מרגע זה ואילך דומה היה שאש נכנסה בר' יודל. הוא עצם את עיניו תפס בידו את ר' זעליג וכמעט צעק באיטיות כשהוא בורר מילה למילה משפט למשפט:

"התרופה להכל זה רעבע... רעבע שעומד ומחלק ועוברים לפניו. ומקבל את כולם ונותן לכולם... אך כדי שזה יהיה פנימי יש שלבים והדרכות איך לקבל את התרופה".

ר' יודל נעמד בהתרגשות והחל למנות באצבעותיו: "השלב הראשון של התרופה זה לעבור בחלוקה! גם היום! החלק השני זה להושיט יד, כלי לקבלה... השלב השלישי זה להביט בפניו הקדושות של היחידה הכללית, השלב הרביעי הוא להרגיש את כובד המשקל של הגילוי העצמי במעטפה... השלב החמישי זה לפתוח את המעטפה... השלב השישי זה להוציא את המאמר... מאמר בכריכה אדומה... מאמר של הצמח צדק בכתב יד קדשו של בעל ה'לכתחילה אריבער'... אבל זה עדיין לא התרופה... לא!... יש שלב שביעי לחלק לאחרים את ה'לעקאח שנתקבל! השלב השמיני זה לתת את הדולר שקיבלת מהנשיא מידו המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה - לאחרים לצדקה! השלב התשיעי זה ללמוד את המאמר 'ושאלתם' וכל

זה הוא רק הכנה בלבד! 'הכנה מוכרחת' לשלב העשירי ללמוד את ה'מכתב כללי ו' תשרי תש"נ! וגם זה רק הכנה לשלב האחד-עשר - המעשה הוא העיקר אליבא דנפשיה להתנהג באופן ניסי! נגד ההגיון... אם ההגיון אומר שבחור כלשהו הוא במצב מסויים יש לדעת שבאופן ניסי של המכתב-כללי של ו' תשרי תש"נ שקיבלת ביד - העבודה עמו צריכה להיות למעלה מכל מדידה, כמו שמוסבר במאמר השני של 'המשך שובה תש"נ' להביט על הכל באופן של 'עד ולא עד בכלל' [הערת מערכת 'החייל': ראה קונטרס מוצאי שבת שובה תש"נ מאמר השני ב'המשך שובה']... כל תמים הוא 'עד', הנה נראה שמבינים את מצב הדור. אבל מיד מתגלה כי 'ולא עד בכלל! העכער און נאך העכער און נאך העכער!".

זרם של ממש הורגש בין התמימים.

"ר' זעליג", המשיך ר' יודל לומר למשפיע, "אם עוג מלך הבשן היה עובר בחלוקת ה'מכתב כללי' עם הקונטרס 'ושאלתם מים'... הוא היה מיד חוזר לאברהם ליצחק ליעקב"..." וכשהוא מביט לעבר יוסי זר הוא קרה לעברו "יוסלה דו דארפסט מארגן איבערגיין בפני קדשו"..."

שקט היה באוויר. יוסי זר ישב במבוע פנים רציני כשפיו פעור למחצה. לרגע אחד חשב שכנראה באמת ר' יודל מנותק לגמרי מהמציאות... מעולמם של תמימים כמותו, אך... הנה הוא מביט עליו שוב ושוב ומשום מה דבריו כן תופסים אותו. הוא לא ידע להסביר לעצמו את מה שהוא חווה עכשיו.

למשפיע שרוליק היתה זו הפעם הראשונה בה נחשף להבדלי הגישות החינוכיות בין המשפיע 'גאון הנפשות' ר' זעליג לבין ראש הישיבה ר' יודל. את ר' זעליג הוא הכיר כבר מקטנותו, על ר' יודל הוא לא שמע. "יש כאן בעצם שתי גישות בדור השביעי", הרהר שרוליק תוך כדי התבוננות בתמימים המדברים ומנגנים אחרי דברי ר' יודל. "גישה אחת של 'פנימי' ו'התלבשות' בגדרי המקבלים, כמו ר' זעליג, גישה שנותנת אותותיה על מאות רבות של תמימים שיצאו מחשיכה לאור גדול על ידי ר' זעליג. אולם משום מה באופן בלתי מוסבר, הגישה השניה נראתה לו יותר כמו הרבי מלך המשיח שליט"א. גישה שחדורה ב'עצם' ומשתמשת עם 'מקיף' ו'קדושה' של הוספה בלימוד ובטוב. זה בעצם המכתב כללי בעצמו, הגישה של עבודה 'טבעית' והגישה של עבודה 'ניסית'

שבעצם הוא יושב כבר שעות מול תמונה ממוסגרת ובה נראית בעלת הבית עוברת מול פניו הקדושות של מלך המשיח שליט"א ומקבלת 'מעטפה'... רגע... זה... "זו תמונה מחלוקת ה'תרופה' של ו' תשרי תש"נ"! - - -

במשך כל אותן שעות ההתוועדות בביתה, עמדה בעלת-הבית מרותקת. התוועדות כזו 'אמיתית לגמרי' היא כבר לא ראתה מאז הנוני"ם... לרגע כאשר מולי בנה עבר לידה פנתה אליו אמו:

"Mully, I love Eival"

והוסיפה בהתרגשות:

You know I did not believe in you ...
Today I do

-] מולי, אני אוהבת את 'עיבל'... אתה יודע שאני לא האמנתי בך... היום אני כן...]

מולי התרגש... אך אמו המשיכה:

I listened to everything,
But one thing I did not
understand

-] הקשבתי להכל, אך
דבר אחד לא הבנתי:]

What is Ars?

[-מה זה 'ערס'?

מולי פרץ בצחוק וענה:
Ars is your son 'Molly',
until he met Dvir Negbi...

-] 'ערס' זה הבן שלך 'מולי', עד שפגש את דביר נגבי...].

אמא של מולי רק שמעה את השם של דביר ונדרכה. לרגע היא נזכרה שבעצם היא לא ראתה עדיין את דביר מתחילת תשרי...

"איפה דביר?" שאלה בבהלה...

"דביר! הוא איחר טיסת קונקשן, ונתקע בראש השנה בגרמניה - - -

המשך יבוא...

המתאימה לימות המשיח. זו החלוקה האמיתית והפנימית - ולא זו הפוליטית/חיצונית/מפלגתית-פלגנית/כדאיסטית - בין החינוך ה'משיחיסטי' וה'פחות-משיחיסטי' לעת עתה" [כך שמע מר' יודל בהתוועדות ח"י אלול מגדיר את אלו הקרויים בשפת ה'פלגנות' - ה'אנטי משיחיסטים' - ה'פחות חיים-עם-משיח לעת עתה'...].

לפני ששרוליק נכנס לעבוד בסניף עיבל אמרו לו הרבה דברים על המקום, עכשיו הוא מנסה לנתח: "בעצם סניף עיבל זה החיבור הבלתי-פתור בין מקיף לפנימי, אך באופן הפוך מהמבואר ב'ונחה עליו תשכ"ה' שיש 'רב' ומלך'. כאן הראש ישיבה הבעל-נגלה מייצג את ה'מקיף' של לימוד באופן של ראייה, והמשפיע העצום ר' זעליג הוא מייצג את ה'רב', את ה'פנימי'... 'אחליפו דוכתייהו'... אולי בעצם זה סוג של תרופה חדשה המבוארת במאמר של הרבי ריי"צ על ה'מרקחת' העשויה מצנן ובצל ודבש... הדבש בפנימיות חריף

ובחיצונית מתוק, הבצל והצנן בפנימיות מתוקים מאד, אך בחיצונית חריפים ומרים, והחיבור ביניהם הוא התרופה שמגלה כל אחד את פנימיות רעהו..."

שרוליק הפליג במחשבות כשהוא מוקף בתמימים צעקניים... אך ראשו היה במקום אחר... ר' יודל הצליח להכניס אותו למול פניו הקדושות של הרבי מלך המשיח שליט"א מחלק ומחלק ומחלק...

"זה אולי ה'חבילה' הזו שהרבי מלך המשיח שליט"א חילק בו' תשרי תש"נ - התרופה לשנות הנפלאות בהם ג' תמוז מעורבב עם בשורת הגאולה של חיי נצח של משיח שליט"א, של דור אחרון לגלות של בחורים שנראים הכי הכי... עם דור ראשון לגאולה של תמימים הכי-הכי... שלא מתפעלים... כל המרכיבים בחבילה אחת: מקיף, פנימי, וחיבור ביניהם... והמבט של משיח שעות על גבי שעות מביט ומחלק ומחלק לכל אחד ואחת... 'אנשים נשים וטף'... קונטרס 'ושאבתם מים' עם מכתב כללי לעקאח ודולר..."

המשפיע הרב שרוליק הילמן לא שם לב שהסלון העצום מתחיל להתרוקן... רק עכשיו הוא קולט

במדור הנוכחי השתתפו הרב שמעון ויצהנדלר רה"י, הרב חיים טל נ"נ לעיונא, הרב יוסף יצחק רוך ר"מ בעיונא והתמים מנחם מענדל דונין.

בהזדמנות זו נשוב לבקש מקהל הלומדים להמשיך ולשלוח לנו הערות והגהות בנושאים המדוברים במדור ובמסכת כולה.

ב"ה שזיכנו להביא בפני המעינים כמידי שבוע בשבוע את המדור 'אוצרות' המנסה לגלות 'אוצרות' הטמונים בעמקי ים התלמוד של תורתו של משיח - אשר בהיותו הן מלך וגם רב מתחילים להתגלות 'מסתר צפונותיו', אולם כאשר לומדים היטב את הסוגיה הרי ניתן להבין ביתר שאת וביתר עוז את עומק הדברים - וכפי שהיה נהוג בעת ה"רש"י-שיחות" שביקש שילמדו מראש את עיקרי הדברים כדי שיקלטו על 'אוזניים שומעות'. ושוב מעירים אנו כי כל הנכתב כאן לאור השיחה הוא בדרך אפשר.

פסחים ב, א: 'מאי אור'

תחילת המסכת בתלמוד-בבלי בשאלה הפרטית - 'מאי אור', באה רק לאחר וכהמשך לנקודה הכללית בענין בדיקת וביעור חמץ המבוארת כבר בתחילת תלמוד ירושלמי[1] ושם שהמקור לבדיקת חמץ בליל י"ד מקורו מפסוק מפורש "ושמרתם את המצות . . בראשון בארבעה עשר יום לחדש . . אם אינו ענין לאכילת מצה תניהו ענין לביעור חמץ"[2] - אחרון של פסח תשמ"ב (התוועדויות ח"ג ע' 1316)[3].

פסחים ב, א - הא קמ"ל דאור הכוכבים נמי אור הוא

ותוד"ה כדתנן[4]

בחוב[5] לקיים 'נדר'[6] יש שני גדרים - חיוב הנובע מהלכות התורה ודיניה, וחיוב הנובע מ'סברא' הנובעת מ"כח סברת הדעת" לשמור מוצא שפתיו. והנפק"מ ביניהם: מצד חיובי התורה הרי כשאדם מוציא מפיו נדר ומוסיף בו 'כדעת ישראל' הרי יכול להתחייב גם בפרטים שלא אמר בפירוש אלא שהם נכללים מצד התורה, משא"כ בחיוב הנובע מ'כח סברת הדעת' הרי האדם מתחייב רק על מה שהוציא בשפתיו בפירוש ולא מה שכלול בזה[7] - לקו"ש נשא תנש"א סעיפים ג-ד-ה (חל"ח).

[2] בהבנת דברי הירושלמי ראה מפרשי הירושלמי שם וראה 'תורה שלמה' שמות יב, יח - שעט-שפ ובהערות שם בארוכה.

[3] שיחה זו מחדשת לנו כמה ענינים בסוגייתנו. הן ב'פשטות' הבנת ה'מהלך', שנלאו כמה מפרשים העוסקים בהבנת 'מהלך' הסוגיה להבין כיצד מתחילה המסכת בדיוק 'פרטי' של הבנת 'מונח' מילולי כמו 'אור' ולמאי נפק"מ - ראה בארוכה כאן פני יהושע וצל"ח. והן בהבנת שיטת הש"ס במקורה של ה'בדיקה', רש"י, תוס' ור"ן דנו האם היא דרבנן או דאורייתא, והנה לפי השיחה שבפנים הרי לכאורה - א. מובן בפשטות גמורה שהבבלי 'ממשיך' את 'מהלך' הסוגיה החסרה בירושלמי. כי הירושלמי פתח במקור החיוב של ה'בדיקה' וזמנה ב'י"ד' והבבלי בא להוסיף עוד 'פרטים' (כלשון השיחה), אולם יש להבין דלכאורה אם נאמר שהבבלי סבירא ליה כפשט את הירושלמי הרי ברור שאליבא דהבבלי 'בדיקת חמץ' מדאורייתא שהרי דרשת הירושלמי על "אם אינו ענין ל... תנהו ל..." הוא

[1] הבנת שיטת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ב'בבלי-ירושלמי' ובפרט בשיחה זו דורשת הקדמה לאור רצף שיחות שהחל לבאר החל משנת תשמ"א בקביעות. להלן שני כללים עיקריים מוכרחים כדי להבין את עומק שיחה זו: א. מוכרח לומר שה'בבלי' ראה את הירושלמי (ראה גם ספר אמרי בינה ח"ד פ"י להר"צ חיות) ויתירה מזו: הבבלי 'מוסיף' על הירושלמי כלומר יש כאן 'סדר' של קדימה ואיחור בזה אחר זה (ולכן פעמים אין התלמוד הבבלי מפרט פרטים משום שהוא סומך על הירושלמי שקדם לו (ופרטם) - 'לקוטי שיחות' כרך כה עמ' 56) - ראה לכהנ"ל מה שנשמך ב'הערות התמימים ואנ"ש ראשל"צ גליון ב' - 'סוגיה בבלי וירושלמי במסכת כתובות'. ב. ידוע ש"במה שאנו יכולין להשוותם (בבלי וירושלמי) יש לנו להשוותם" אפילו בעניין דפליגי (תוספות דיבור המתחיל והאמר יומא (פזב), ואפילו בפירוש שיהיה רחוק קצת - ראה את יד מלאכי כללי שני התלמודים ס"י - ליקוטי שיחות כרך יב עמ' 219. ועוד הרבה.

נדרים' ומתוך זה יוצא לחלק גדרים הנ"ל בנזירות וממילא גם בנדרים ועיי"ש. והנה מה שנתבאר בשיחה שם (סעיפים ב-ג) שנזיר הוא חלק ודומה לכללות ענין הנדרים (ולכן שייך בגויים עיי"ש) מבאר יפה-יפה את המהרש"א בתוד"ה אור לארבעה עשר שהקשה על קושיית התוס' מדיני נזיר, הרי נזיר אינו בכלל 'איסורי הנאה' וביאר שכוונת התוס' ב'נזיר' היא לאו דווקא אלא על נדרים בכלל – וע"פ השיחה שם הדבר מובן ביותר שאה"נ נזיר הוא חלק מנדרים. עיי"ש.

[7] בתוספות ד"ה 'כדתנן' שכל שלשון בני אדם אינה כלשון המקרא הולכים אחר לשון בני אדם. ולפי זה הקשה השפת אמת מה הפסוק 'הללו כל כוכבי אור' בא ללמדנו, הרי בין כך פוסקים אך ורק כדעת בני אדם בלבד ואם לא נתכוון להנ"ל ואינו מבין כלל הנ"ל הרי לא ייחשב נדר על הכוכבים (ומכח קושיה זו ביאר הצ"ח שלמסקנת הש"ס ש'אור אורתא הוא' הרי פירוש הכתוב כאן אינו על 'אור' אלא אכן על 'לילה'). ובריתב"א נתבאר שהנפקא מינה תהיה ללוע"ז שנדר בלה"ק וממילא 'סומך' על שפת לה"ק. ועדיין יש לעיין כיצד ליישב דברי התוס'. אולם לאור המבואר בשיחה אולי יש לומר שהנפק"מ תהיה כאשר אדם ינדור עצמו מן האור הנקרא בלשון הקודש' וכדו' – עיין בשיחה שם לגבי נזיר שאם יאמר "כמו נזיר ישראל" יתחייב בפרטים שלא חשב, אלא הם רק מצד הדין.

אחד מהדרכים שהתורה נדרשת בהם גם ל'דאורייתא' – כמו שנסמן ב'תורה שלמה' שם, וא"כ לדעת הירושלמי פשוט שה'בדיקה' וה'ביעור' הוא מדאורייתא. והנה ב'מראה הפנים' על הירושלמי (הנדפס בהוספות לירושלמי) כותב שאל"כא דתוס' שהבדיקה היא מדרבנן על כרחך יפרש בירושלמי שה'ושמרתם' הוא רק 'אסמכתא בעלמא היא'. והנה יש להוכיח לכאורה שכבר הראשונים נקטו כדבר הפשוט שהבבלי סבירא ליה כהירושלמי כפי שהביא הר"ן (על הרי"ף) בסוגיה של 'זריזין מקדימין' (ד"ה 'ואיכא') את המשך דברי הירושלמי כאן שאין לבדוק כלל בי"ג, והרי דברים אלו בירושלמי הם המשך ללימוד 'ושמרתם' הנ"ל, היינו דהר"ן נקט בפשיטות שגם הבבלי סבירא ליה כן (וראה הגהות 'חדושי אנשי שם' סק"א על הר"ן שם, וראה 'גליוני הש"ס' לר"י ענגיל בתחילת הסוגיה, וראה 'יפה עינים') ויש להאריך בכהנ"ל.

[4] קטע המקור שבפנים הוא גם ביאור במהרש"א בתוד"ה 'אור לארבעה עשר' לגבי נזיר כדלקמן הערה 6.

[5] הענין דלקמן אינו ביאור ישיר לסוגייתנו, אלא הוא מובן ע"פ תוכן השיחה שבפנים וכל הביאור לא בפירוש איתמר אלא מכללא איתמר ובדרך אפשר בלבד ונבקש מהקוראים לעיין בכהנ"ל.

[6] בשיחה שם מבאר לכל לראש ש'נזיר' הוא סניף בתוך

אוצר הטוב / הערות ותגובות

ולכאורה הדבר משלים את כל הביאור במאמר ובפרט את ההגהה שהתפרסמה בגליון הקודם. ואולי זה ההבדל בין איך שכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א הגיה את הדברים במהדורה ראשונה ששם מוסבר שה'מציאות' של איסורי תורה הם מצד זה שהתורה רוצה שישללו את הדברים (היינו שה'מציאות' היא מצד הגברא – כמבואר בהמשך השיחה שם בלקו"ש ח"ל), אולם במהדורה השניה כתב הרבי שליט"א רק שיש כאן 'מציאות' בלבד והוא כמבואר שם בתחילת השיחה שהכוונה על 'עצם המציאות' של החומר וכמו שהוסבר בהערות למדור הקודם שנתפרסם בגליון הקודם.

התמים מנחם מענדל דונין

בגליון הקודם התבאר כי אחד היסודות המבהירים את מהות 'איסורי הנאה' הוא דווקא במאמר חסידות ד"ה נתת ליראיך תשל"ו ובלשון של חסידות ועיי"ש, ויש להעיר שתוכנו של מאמר זה מוסבר גם בשפה של נגלה ומבואר היטב בלקוטי שיחות חלק ל' ע' -156 ו157. ותוכן הדברים (בס"ג ואילך):

בחמץ ישנה 'מציאות' שהיא עצם מציאות חומר הדבר, שמציאות זו אינה תלויה כלל במחשבת האדם והיא מציאות ע"פ תורה. ומבאר שם שהפירוש שיש ל'חמץ' גם בפסח 'מציאות' נובעת א. מצד עצם המציאות של הדבר כ'מציאות' ב. מצד זה שהתורה רוצה שהאדם בעבודתו יגלה את רצון ה' לכן יש מציאות כזו של איסור.

**הערות ותגובות בכל נושא ניתן לשלוח לכתובת המייל של מערכת החייל.
הערות ופולפולים בנגלה יתפרסמו במדור זה או במדור 'ווארט אין נגלה'.**

וּבְרִיא אוֹלָם!

מוסיפים בלימוד הנגלה והחסידות,
מתחזקים בריקודי יחי,
פרסום בשורת הגאולה,
הקהלת קהילות ומבצעים
לזכות המשפיע הרה"ח
זלמן ניסן פנחס שיחי' בן חנה בילא ריזא

ב"ה ימות המשיח

ניתן להשיג!

את קובץ המפרשים היוצא לאור ע"י ישיבתנו

באה"ק: בישיבה (רח' קאליב 2) במחיר 10 ש"ח
ב770: אצל הת' מענדי פרידמן קבוצע"ט במחיר 2\$

או במייל דמערכת החייל:

HACHIALRASHLATZ@GMIAL.COM

חוברת שניה | צ"ו עמודים גדושים

אוצר בלום של מפרשים ומראי מקומות!

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

בשורה טובה ללומדי הגמרא ומלמדי'

במסגרת היוזמה של סוגיות ערוכות שע"י ישיבת תות"ל ראשון לציון, נפתח מייל חדש לפניות בנוגע למפרשים עמ"ס פסחים, בכתובת: nigle8@gmail.com

המטרה: שיתוף פעולה של אנשי צוות בלימוד הנגלה בישיבות תומכי תמימים. השיטה: הולך ונבנה דרייב של המייל הזה, שם נמצאים תיקיות עזר מגוונות לתועלת כולם. מחולק לנושאים, כגון: קבצי מפרשים (PDF), סוגיות ערוכות (טקסט), דפי עבודה, מבחנים, אוצרות, דיונים, עיונים.

אפשרות להעלאת עריכת והעתקת עזרי סוגיות.
להצטרפות ולהערות כלליות, נא לפנות למייל הנ"ל, ולציין את שמכם ו(התפקיד ב)ישיבתכם, ותקבלו את הקישור.

**וגמירי דטעונוא דמדלי איניש (שהאדם עצמו מגביהו על כתיפו ואין אחר מסייעו)
תילתא דטעוניה הוי (אינו אלא שלישי משאוי שנושא כשמטעינו אחר. (גמ' ורש"י
סוטה לד.)**

בברכת איש את רעהו יעזורו.

נ.ב. גם תלמידים יכולים לפנות, ולקבל הרשאה מסוימת.

יחי אדוננו מודנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

עירם שהוא עתיד לערום תסווריות (יקבץ אוצרות) למלך המשיח (בראשית רבה פרשה פג).

ומבאר ומחדש בזה כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א כי באדום ישנם שתי דרגות, דרגא אחת עליה אמרו חז"ל שאכן היא לא מתבררת ודרגא שניה של 'עירם' שהיא אכן כן תתברר. שתי הדרגות הללו שניהם יהיו גם בגאולה בשני זמנים. בזמן אחד לא יתבררו ובזמן נוסף אכן יתבררו.

ולפי זה יוצא לכאורה שהדרגא של 'ברזל' שבעשיו לא תתברר בשלב הראשון והיא רק תתברר בשלב נוסף ואם כן החידוש שחידש כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בדבר מלכות 'ויחי תשנ"ב' שבית המקדש השלישי יבנה בברזל הוא יהיה לאחר בית המקדש בידי מלך המשיח ובשלב מאוחר יותר יבנה מברזל כחלק מבירור של עשיו.

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מציין על כל סוגיה זו 'ועדיין צריך עיון'.

(ע"פ שיחות ש"פ ויצא, וישלח תנש"א)

אחד הייעודים העיקריים בגאולה הוא 'ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשיו' - היינו כיבוש ובירור עשיו. ומביא כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א שנקודה זו מרומזת כבר באות הראשונה בפרשת 'תולדות' הנפתחת באות ו' ומבאר בעל המאור עינים שה'ו' בא להוסיף על ענין ראשון היינו לקחת את התולדות של עשיו וגם אותו 'להכליל בקדושה' (מאמר 'מחר חודש' תשל"ד) וכך גם מבואר בסיום ה'דבר מלכות תולדות תשנ"ב' ועוד הרבה ב'חסידישע פרשיות' של 'תולדות' - וישלח'.

אולם כשמעיינים בתוכנם של דברים נראה כי יש כאן 'אגדות חלוקות':

במדרש רבה שמות (סוף פרשת תרומה) מפורש כי בית המקדש לא נבנה מברזל וזאת משום ש'ברזל' מרמז על מלכות אדום "ללמדך שמכל המלכיות יקבל הקב"ה דורון לעתיד לבוא חוץ מאדום", אולם על הפסוק בפרשת וישלח על אחד ממלכי אדום - 'עירם' מבארים חז"ל "למה נקרא שמה

הידעת?

כשהרב משה צבי נריה היה אצל הרבי שליט"א מלך המשיח ביחידות בתשכ"ח, הוא שאל, איך יכול להיות שהאדמו"ר מסאטמר התבטא בביטויים חריפים ויצא נגד הנצחון במלחמת ששת הימים, והרי הוא גדול בתורה? והרבי שליט"א מלך המשיח ענה לו:

"ח"ו לומר שדעות אלו נובעות מחוסר אהבת ישראל או משנאת ישראל ח"ו. הטעם לדעותיו הידועות, הן מצד חששותיו שלאחר כל המאורעות האחרונים עלולים להיתפס למחשבה שזהו ענין של גאולה, ובכדי להרחיק דעות כאלו, הוא נוקט עמדה קיצונית באופן ששולל את כל העניין מעיקרו. משא"כ אני, לי יש כתפיים רחבות כיוון שכ"ק מו"ח אדמו"ר כבר סלל עבורי את הדרך וממילא איני פוחד לומר את דעתי הברורה, שעל אף שזהו הצלת נפשות, אבל אין לזה שום שייכות לגאולה או לאתחלתא דגאולה".

במענה למכתבו

על גליון 14 של עיתון החייל' שהוכנס לכ"ק מלך המשיח באמצעות אגרות הקודש, הואיל כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לענות:

אימתי קאתי מר לכשיפוצו כו'... ניצול י"ט כסלו להפצת המעיינות... הפצת המעיינות על גלי הרדיו... מועיל גם לקשוט עצמך... ניצול הכשרונות להפצת המעיינות...

חלק כ' עמוד שע"ו